

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H i m e j i.
Japan.

Nr 127.

Göteborg den 12 mars 1961.

Käraste min lillasyster!

I går em. ringde Aina och var lite uppskärad. Vad nu då? Hon hade just suttit och läst Olles 8-sidiga trevliga brev. Så ringde dom från Borås Tidning och sa att Olle le blivit arresterad i NIOKI, då han skulle resa tillbaka till sin förläggning i Elisabethville. Kl. var 16.30 då Aina ringde. Kl. 17 kom samma meddelande i radio. Det hände i torsdags den 9 da på flygplatsen som dom använder sej av från Koukia. Det upprepades i radio två gånger till i går em. Och i dag på middagen sa dom att inget meddelande ingått om att han blivit fri. Malte Nilsson var i hans sällskap till Nioki. Han blev vittne till att dom satte på honom handbojor, vilket ju låter otäckt. Olle är förstasidesnyhet i landets alla tidningar i dag. Distriktchefen, eller vad det var för en gubbe, hade sagt till Malte att Olle arresterades därför att det kommit order genom lokalradion att alla FN-personal, som saknade Kongolesiskt resetillstånd skulle arresteras. Olle saknade sånt tillstånd säger dom. Inte vet vi om det var någon bestämmelse, som tillkommit efter hans avresa från E-ville, eller hur det kan vara. Nu tillhör det saken att dom satte åt honom då han kom till Nioki 14 dar i torsdags också. Och han hade kanske blivit fast då om inte församlingens pastor på platsen trätt emellan och talat om vad han var för en och att han var David Colldéns son osv. Han for i uniform, vilket kanske inte var så klokt. Han hade visst inte hunnit skaffa sej civila kläder. Allt kommer ju så hastigt uppå. Så skulle då Olle föras med båt till Inongo, vilket lär ta ett par dygn. Nu hoppas vi ju att dom inte gör honom något ont. Både FN och Svenska konsulatet i Leopoldville jobbar för att få Olle fri. Kl. är nu 21.30 och jag har just pratat med Lisa. Hon är väldigt orolig och undrar hur han ska få mat under denna långa resa och vatten. Det är klart att Lisa har lätt för att tänka sej hur det hela kan gå till. Men hon har väl också lätt för att jaga upp sej, särskilt då hon nu går där ensam. I 22-nyheterna sa dom ingenting om Olle. Men jag hörde av Aina att han visats i TV i aktuellt kl. 20 i kväll. Bara fotot som står i tidningarna. Men Aina hade fått lämna bort barna och var i kyrkan och såg det alltså inte själv. Om vi nu inte hade den tillgång, som det är att få tala med Gud om våra bekymmer, skulle vi nog vara hemskt olyckliga allesamman. I går kväll la jag mej kl. 23.45 och läste 91:sta psalmen och låg vaken länge och talade med Herren och kände mej ganska trygg. I morron ska jag skicka dej klipp ur någon tidning som X-band flyg och då ska jag också stoppa in "din fot" som jag skulle köpa skor efter på sin tid. Så får du se i vilket nr du kan få in den. Du ska nu ha tack för ommurerat brev av den 5 mars, som kom den 10:de. Hur kan den där brodern bära sej åt så med Oscars filmer? Har ni ingen möjlighet att sätta åt honom? Om han inget säger så får väl Oscar säga eller kanske det är du som talat, vilket väl är enda vägen. 10 dagar efter det Roy varit hos farmor ringde han och hälsade från henne och sa något om att han egentligen skulle ringt för en vecka sen, men - - - . Jag hade just då skrivit till dej utan att veta något och skrivit till Hedvig dagen förut, tror jag, och alltså inget nämnt om hälsningar genom Roy. Så sa jag att du kanske inte vet att farmor flyttats från Sant Erik till Sophiahemmet. Jo, sa han, jag fick veta det för ett par minuter sen för jag ringde Lally. I går kväll ringde han och frågade om vi visste något om Olle mer än det som sades i radio. Du behöver inte vara så rädd för att skriva om Roy i brev som flickorna får läsa. Det är klart att dom inte är så förstående, men inte är dom "rasande" som du tror. Jag säger ju inte så mycket om honom till dom. Dagen efter jag skrev till dej brev 125 fick jag Olivias rek. med kr. 45:- för din räkning. Och hon sa att hon skulle skriva till dej om sin gåva följande dag, varför jag inte tyckte att det var nödvändigt skriva omedelbart. Då jag skrev nästa brev glömde jag förstås av att nämna det. Nu upptäcker jag att jag inte besvarat ditt brev nr 2 127, som bl. a. handlar om blommor till Mor. Men det kom den 16/2. Och följande morron ringde jag Matilda och bad henne ordna saken. Samma dag skickade jag kr. 10:- till blommor. Men Mattis sa att hon hade så mycket blommor och det var mycket pengar. Men jag lovade henne att ordna saken på bästa sätt, att ta det i omgångar, att ev. köpa något gott som hon ville ha eller så. Nu har jag inte talat med Mattis på några dar.

I dag är det den 14:de. Kl. 15 meddelade dom i radio att Olle blivit frigiven i går. Alltså efter 4 dagar. Jag hade varit i stan några ärenden och när jag kom hem och var i dörren hörde jag en telefonsignal, slutsignal. Ringde Luddé och frågade om det var hon som ringt. Jo då! Och våran Olle var fri, fri, fri! På väg till Leopoldville sa dom. Kanske intervjuar dom honom i journalen i kväll. Ibland gör dom det i sådana fall. Men det är ju inte så säkert. Å det räcker ju det som vi vet. Jag tror knappast att dom gjort honom illa, för då hade dom nog sagt något om det. All vår oro, som visserligen hade något av trygghet på botten, har nu flyktat. Det är ändå skillnad på denna visshet och den förtröstan som man så gott man kunde försökte göra till ett med sej själv. Fastän båda är bra. Och det är ju en förunderlig tillgång vi har att få tala med Gud om våra bekymmer väl vetande att han delar dom helt och fullt. Jag skrev visst i söndags att jag på lördagskvällen läste 91:sta psalmen, på söndagen den 139:de och i går höll jag mej till herdepsalmen. I dag har jag sysslat med bönen och läst något väldigt bra som en Louis Meyer har skrivit. Och i kväll jublar vi alla!

Och nu kl. 18 ringde jag Mattis för att göra hur Hedvig hade det. Det hade kommit några vänner och gratulerat henne på Matilda-dagen, så hon hade inte kunnat gå till sjukhuset. Hedvig opererades nämligen i går. Och Tora och Eric hade varit hos henne och menade att hon verkade rätt pigg. Men ingen av dom visste vad dom hade gjort. Mattis trodde att någon spik hade lossnat. Och jag vet ju att när sånt sker är det ofta så att det blivit varbildning och spikarna glider ut. Så var det med en ung människa som låg här på vänföra f. å. Ingen vet ännu mer än denna gissning. Hoppas att hon inte får för smärtsamt, den lilla Hedvig! Lindberg fick i går merse en hjärtpropp och är illa därän. Mattis höll just på att göra sej i ordning för att fara dit och hjälpa dom i natt. Hon trodde att Ruth också skulle stanna i natt. Han är nämligen mycket orolig och har för resten varit det förut också. Alla måste väl tycka att det är barmhärtigt och den gamle Guds-tjänaren får sluta. Nu skall också jag sluta med de käraste hälsningar till er båda och sticka ner till posten så att brevet går med tölningen kl. 19.15.

Dmitry